

Ова утакмица ће се играти до последњег звиждука

Пише: Ђорђе Вукадиновић
субота, 01 август 2026 13:50

„Нико срећан, а нико довољан“. Мислим да ови Његошеви стихови из Горског Вијенца“, из чувене беседе Игумена Стефана, можда најбоље илуструју налаз нашег јулског истраживања. Са све оним наставком који каже: „Нико миран, а нико спокојан“.

Већина наших извештаја претходних годину дана се отприлике сводила на констатацију и наслове типа: „Иста мета, исто одстојање“. Овај пут, међутим, није сасвим тако. Промене има, и она није мала. Али, опет, није ни толика да бисмо мирне душе могли рећи: „Готов(о) је“.

Промене има, и она није мала. Али, опет, није ни толика да бисмо мирне душе могли рећи: „Готов(о) је“

Главна промена је свакако упорни и континуирани раст „студентске листе“, која је за релативно кратко време порасла са тридесетак, на близу четрдесет процената опредељеног бирачког тела. Истини за вољу, тај раст је у највећој мери последица тога што смо у последњем истраживању потпуно укинули дотадашњу опцију „против сам власти, али не знам тачно за кога бих гласао“, што је онда већину из ове категорије гурнуло ка „студентима“ – а један део вратило у „неопредељене“ (који су тако у овом истраживању са некадашњих двадесетак „скочили“ на око 25 одсто). Али и то је неки показатељ тренда.

Ипак, остаје да, барем у овом тренутку, нико још не може бити потпуно срећан, миран и спокојан. „Студентска листа“ јесте драстично порасла, али још је далеко од апсолутне већине и питање је да ли и како уопште до ње може стићи.

Парламентарна опозиција није „мртва“ као што јој већ више од годину дана сладострасно предвиђају како напредњаци у парламенту, тако и апостоли „студентске листе“ по друштвеним мрежама, али јесте у озбиљној кризи, неизвесно стешњена између два доминантна политичка блока

Што се тиче Вучића и власти, они су у овом налазу остали на приближно истом нивоу, а када-ако се сви саберу (СНС+СПС+СРС), као што највероватније хоће, могу очекивати да опет буду првопласирани.

Парламентарна опозиција није „мртва“ као што јој већ више од годину дана сладострасно предвиђају како напредњаци у парламенту, тако и апостоли „студентске листе“ по друштвеним мрежама, али јесте у озбиљној кризи, неизвесно стешњена између два доминантна политичка блока.

Они који су тренутно изнад „црте“ не могу бити потпуно спокојни, баш као што и

они испод нису без шанси да се у неком повољном сценарију цензуса докопају. И то је реалност, а не тек утеха, алиби или упозорење (мада елемената упозорења дефинитивно има). У овом тренутку, није још до краја јасно чак ни то ко заиста излази на изборе, нити у ком формату. На страну што листе нису формиране (а што, поготово када је реч о тзв. „студентској листи“, нипошто није без значаја), него нису до краја дефинисане чак ни коалиције, и ово што смо ми овде понудили само је условно и на основу процена тренутног стања и скорашњих изјава

.

Они који су тренутно изнад „црте“ не могу бити потпуно спокојни, баш као што и они испод нису без шанси да се у неком повољном сценарију цензуса докопају. И то је реалност, а не тек утеха, алиби или упозорење (мада елемената упозорења дефинитивно има)

Не зна се да ли ће СНС и СПС ићи заједно (мада ја мислим да сигурно хоће, упркос

неким резервама и на једној и на другој страни). Вучићу је и психолошки и политички и визуелно стало да његова листа, односно листа са његовим именом у називу, освоји „40 плус“ гласова (а колико ће на крају бити то „плус“ у овом тренутку ни милиција не зна), због чега му на листи требају и социјалисти и радикали – и тако ће на крају скоро сигурно и бити.

С друге стране, не зна се такође да ли ће „грађанска“ страначка групација (некадашња „Србија против насиља“, са прошлих избора) сада изаћи у једној колони – што се до пре који месец чинило сасвим извесним, и што бих им ја препоручио – или ипак у две, са ССП-ом и НПС-ом као гравитационим тачкама. У иоле „нормалним“ политичким околностима имало би смисла размишљати и о томе (једни више „про-ЕУ“, други више „центар“), али бојим се да у садашњим, у различитим аспектима ненормалним условима, то делује као сувишан и ризикантан луксуз.

На тзв. „десници“, тренутно стање је вероватно још и горе неко код њихових „проевропских“ и грађанских колега. Иако би уједињени, имали практично осигуран цензус, а можда чак и шансу да буду „језичак на ваги“, тог – а и било ког – уједињена на десници тешко да ће бити. И не бих рекао да су ту у питању само „сујете“. Вучићу је и сада, као и 2022. и 2023. веома стало да тог „десног“ опозиционог обједињавања не буде (сем, евентуално, у његовој режији и под његовом контролом) и у томе је до сада био више него успешан.

Тренутно, Несторовић на папиру стоји нешто боље – пре свега због специфичне харизме и својих „медицинских“ интернет објава (здравствени бенефити соде бикарбоне, белог

лука итд). Али политички биланс му је катастрофалан, велико је питање колико се уопште може рачунати у опозицију, иницијална политичка и посланичка група му се више пута распадала и, ако изузмемо једну кратку реплику, имао је тачно нула наступа у Скупштини.

С друге стране, упркос у последње време мноштву – из мог угла – врло добрих изјава и саопштења Милоша Јовановића, Предрага Марсенића и других челника „Новог“ ДСС-а и „Монархиста“, чини се да над коалицијом „НАДА“ и даље лебде неке сенке из претходног периода, као и генерална фрустрација тог десног и националног дела политичког спектра због разједињеног наступа националних странака на децембарским изборима 2023.

У принципу, лично бих свим поменутих актерима (и „десним“ и „левым“) предложио што укрупњенији наступ, не само због сигурности цензуса, него и зато што се у острашћеној и поларизованој атмосфери, са два доминантна субјекта, свима осталима сужава простор за иначе логичне и легитимне идеолошке разлике.

И даље стоји чињеница да је, у целини гледано, противника ове власти у Србији несумњиво више од подржаваоца. И то чак за неких десетак процената. (Уосталом, независно од ових страначких рејтинга, погледајте на пример, резултате одговора на питање о ЕКСПО-у?!)

Било како било (а не треба сумњати да ће Вучић учинити све да испадне што повољније по њега), и даље стоји чињеница да је, у целини гледано, противника ове власти у Србији несумњиво више од подржаваоца. И то чак за неких десетак процената. (Уосталом, независно од ових страначких рејтинга, погледајте на пример, резултате одговора на питање о ЕКСПО-у?!)

Шта је онда што, потенцијално, може угрозити тај, чини се, победнички поход? Као прво, евентуална брутална крађа, која би директно прекројила вољу грађана. Али она, иако се нипошто не може искључити, тешко да може имати драматичне размере. Уосталом, упркос популарним представама, највеће нерегуларности и крађе у српском изборном процесу већ поодавно се не дешавају на сам изборни дан него много пре тога – од неравноправности у кампањи, до манипулација бирачким списковима.

Друга ствар је, бојим се, много опаснија. Да оно што је годинама радио са опозицијом, Вучић сада фокусира и примени на „студентску листу“. Може покушати да је компромитује, или да је поцепа. Односно, и једно и друго. И мислим (а волео бих да грешим) да у наредним данима треба очекивати појачане напоре режима у том правцу, тј. да ће, користећи поједине уочене слабости студентског организовања и своју злогласну „сиву“ логику, покушати да СЛ подели, или барем спусти на „прихватљивих“ тридесетак одсто.

Да ли „студентска листа“ на Вучићевим изборима може сама победити Вучићеву листу? Можда, али није сигурно. И зато се, рекао бих, не треба олако одрицати опција које би ту победу чиниле нешто вероватнијом

Шта ако Вучићев план успе?

Реално и објективно гледајући (а то је у српској политици и српској јавности, а и шире, дефинитивно „пут којим се ређе иде“), одговорност, и то не мала, у случају евентуалног неуспеха лежи на обе стране. Пропорционално већа на оном ко је већи – а то је у овом тренутку несумњиво „студентска листа“. Дакле, инспиратори, творци и „очевидни оснивачи“ ове листе сносиће одговорност (разуме се, и заслуге) за потезе које вуку, а првенствено за одлуку о радикалном отклону од парламентарне опозиције, као и скоро свих грађанских покрета и организација.

Иако неправедна (поготово кад имамо на уму поједина имена која су се у до сада процурелим верзијама нашла на „студентској листи“ или око ње) није та одлука била сасвим без резона. У СНС Србији опозиција је проскрибована чак и као реч, а поготово персонално, те се неке могле учинити да је ограђивање од ње „мудар тактички потез“ у циљу придобијања „мекших“ напредначких гласача. Но, да се не лажемо – осим, евентуално, на самом почетку протеста, такво ограђивање није имало великог утицаја на армију Вучићевих следбеника, док је на другој страни, постало озбиљан камен раздора унутар антирежимског фронта.

Ова утакмица ће се играти до последњег звиждука

Пише: Ђорђе Вукадиновић
субота, 01 август 2026 13:50

Ова утакмица ће се играти до последњег звиждука

Пише: Ђорђе Вукадиновић
субота, 01 август 2026 13:50

Ова утакмица ће се играти до последнег звиждука

Пише: Ђорђе Вукадиновић
субота, 01 август 2026 13:50

[цензуса](#) [НСПМ: Студентска листа испред СНС-а, још четири листе преко](#)